

¹فَسَمِعَ يَعْقُوبُ بَنِي لَبَانَ يَقُولُونَ، أَحَدٌ يَعْقُوبُ كُلَّ مَا كَانَ لَأَيِّنَا، وَمِمَّا لَأَيِّنَا صَنَعَ كُلُّ هَذَا الْمَجْدِ. ²وَتَطَرَّ يَعْقُوبُ وَجْهَ لَبَانَ وَإِذَا هُوَ لَيْسَ مَعَهُ كَأَمْسٍ وَأَوَّلٌ مِنْ أَمْسٍ. ³وَقَالَ الرَّبُّ لِيَعْقُوبَ، ارْجِعْ إِلَى أَرْضِ آبَائِكَ وَإِلَى عَشِيرَتِكَ، فَأَكُونَ مَعَكَ. ⁴فَأَرْسَلَ يَعْقُوبُ وَدَعَا رَاجِيلَ وَلَيْئَةَ إِلَى الْحَقْلِ إِلَى عَنَمِهِ، ⁵وَقَالَ لَهُمَا، أَنَا أَرَى وَجْهَ أَبِيكُمَا أَنَّهُ لَيْسَ تَحْوِي كَأَمْسٍ وَأَوَّلٌ مِنْ أَمْسٍ. وَلَكِنْ إِلَهُ أَبِي كَانَ مَعِي. ⁶وَأَنْتُمَا تَعْلَمَانِ أَنِّي بِكُلِّ قُوَّتِي خَدَمْتُ أَبَاكُمَا، ⁷وَأَمَّا أَبوكُمَا فَعَدَرَا بِي وَغَيَّرَا أَجْرَتِي عَشْرَ مَرَّاتٍ. لَكِنَّ اللَّهَ لَمْ يَسْمَعْ لَهُ أَنْ يَصْنَعَ بِي شَرًّا. ⁸إِنْ قَالَ، الرُّقُطُ تَكُونُ أَجْرَتِكَ، وَلَدْتُ كُلَّ الْعِثَمِ رُقُطًا، وَإِنْ قَالَ، الْمُخَطَّطَةُ تَكُونُ أَجْرَتِكَ، وَلَدْتُ كُلَّ الْعِثَمِ مُخَطَّطَةً. ⁹فَقَدْ سَلَبَ اللَّهُ مَوَاشِي أَبِيكُمَا وَأَعْطَانِي. ¹⁰وَحَدَثَ فِي وَفْتِ تَوْحُمِ الْعِثَمِ أَنِّي رَفَعْتُ عَيْنِي وَتَطَرْتُ فِي حُلْمٍ، وَإِذَا الْمُخُولُ الصَّاعِدَةُ عَلَى الْعِثَمِ مُخَطَّطَةٌ وَرُقُطَاءٌ وَمُتَمَرَّةٌ. ¹¹وَقَالَ لِي مَلَاكُ اللَّهِ فِي الْحُلْمِ، يَا يَعْقُوبُ، قُمْتُ، هَتَدًا. ¹²فَقَالَ، ارْقِعْ عَيْنَيْكَ وَانْظُرْ. جَمِيعُ الْفُحُولِ الصَّاعِدَةِ عَلَى الْعِثَمِ مُخَطَّطَةٌ وَرُقُطَاءٌ وَمُتَمَرَّةٌ، لِأَنِّي قَدْ رَأَيْتُ كُلَّ مَا يَصْنَعُ بِكَ لَبَانُ. ¹³أَنَا إِلَهُ بَيْتِ إِبِلَ حَيْثُ مَسَحَتْ عَمُودًا. حَيْثُ نَذَرْتُ لِي نَذْرًا. الْآنَ فَمُ أَخْرُجْ مِنْ هَذِهِ الْأَرْضِ وَارْجِعْ إِلَى أَرْضِ مِيلَادِكَ. ¹⁴فَأَجَابَتْ رَاجِيلُ وَلَيْئَةُ، أَلَنَا أَيْضًا تَصِيبٌ وَمِيرَاثٌ فِي بَيْتِ أَبِيئِنَا. ¹⁵أَلَمْ نُحْسِبْ مِنْهُ أَجْيَبِينَ، لِأَنَّهُ بَاعَنَا وَقَدْ أَكَلَ أَيْضًا تَمْتَنَا. ¹⁶إِنَّ كُلَّ الْعِثَى الَّذِي سَلَبَهُ اللَّهُ مِنْ أَبِيئِنَا هُوَ لَنَا وَلِأَوْلَادِنَا. قَالَآنَ كُلُّ مَا قَالَ لَكَ اللَّهُ أَفْعَلْ. ¹⁷فَقَامَ يَعْقُوبُ وَحَمَلَ أَوْلَادَهُ وَنِسَاءَهُ عَلَى الْجِمَالِ، ¹⁸وَسَاقَ كُلَّ مَوَاشِيهِ وَجَمِيعَ مُفْتَنَاهُ الَّذِي كَانَ قَدْ أَقْتَنَى، مَوَاشِي أَقْتِنَائِهِ الَّتِي أَقْتَنَى فِي قَدَّانِ أَرَامَ، لِيَجِيءَ إِلَى إِسْحَاقَ أَبِيهِ إِلَى أَرْضِ كَنْعَانَ. ¹⁹وَأَمَّا لَبَانُ فَكَانَ قَدْ مَضَى لِيَجُزَّ عَنَمَهُ، فَسَرَقَتْ رَاجِيلُ أَصْنَامَ أَبِيهَا. ²⁰وَحَدَعَ يَعْقُوبُ قَلْبَ لَبَانَ الْأَرَامِيِّ إِذْ لَمْ يُخْبِرْهُ بِأَنَّهُ هَارِبٌ. ²¹فَهَرَبَ هُوَ وَكُلُّ مَا كَانَ لَهُ، وَقَامَ وَعَبَّرَ النَّهْرَ وَجَعَلَ وَجْهَهُ تَحَوَّ جَبَلٍ جِلْعَادَ. ²²فَأَخْبَرَ لَبَانُ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ أَنَّ يَعْقُوبَ قَدْ هَرَبَ، ²³فَأَخَذَ إِخْوَتَهُ مَعَهُ وَسَعَى وَرَاءَهُ مَسِيرَةً سَبْعَةَ أَيَّامَ، فَأَذْرَكَهُ فِي جَبَلٍ جِلْعَادَ. ²⁴وَأَتَى اللَّهُ إِلَى لَبَانَ الْأَرَامِيِّ فِي حُلْمِ اللَّيْلِ وَقَالَ لَهُ، اخْتَرِرْ مِنْ أَنْ تُكَلِّمَ يَعْقُوبَ بِخَيْرٍ أَوْ شَرٍّ. ²⁵فَلَجِقَ لَبَانُ يَعْقُوبَ، وَيَعْقُوبُ قَدْ صَرَبَ حَبْمَتَهُ فِي الْجَبَلِ. فَصَرَبَ لَبَانُ مَعَ إِخْوَتِهِ فِي جَبَلٍ

¹Und es kamen vor ihn die Reden der Kinder Labans, daß sie sprachen: Jakob hat alles Gut unsers Vaters an sich gebracht, und von unsers Vaters Gut hat er solchen Reichtum zuwege gebracht. ²Und Jakob sah an das Angesicht Labans; und siehe, es war nicht gegen ihn wie gestern und ehegestern. ³Und der HERR sprach zu Jakob: Ziehe wieder in deiner Väter Land und zu deiner Freundschaft; ich will mit dir sein. ⁴Da sandte Jakob hin und ließ rufen Rahel und Lea aufs Feld zu seiner Herde ⁵und sprach zu ihnen: Ich sehe eures Vaters Angesicht, daß es nicht gegen mich ist wie gestern und ehegestern; aber der Gott meines Vaters ist mit mir gewesen. ⁶Und ihr wißt, daß ich aus allen meinen Kräften eurem Vater gedient habe. ⁷Und er hat mich getäuscht und nun zehnmal meinen Lohn verändert; aber Gott hat ihm nicht gestattet, daß er mir Schaden täte. ⁸Wenn er sprach: Die Bunten sollen dein Lohn sein, so trug die ganze Herde Bunte. Wenn er aber sprach: Die Sprenkligen sollen dein Lohn sein, so trug die ganze Herde Sprenklinge. ⁹Also hat Gott die Güter eures Vaters ihm entwandt und mir gegeben. ¹⁰Denn wenn die Zeit des Laufs kam, hob ich meine Augen auf und sah im Traum, und siehe, die Böcke, die auf die Herde sprangen, waren sprenklig, gefleckt und bunt. ¹¹Und der Engel Gottes sprach zu mir im Traum: Jakob! Und ich antwortete: Hier bin ich. ¹²Er aber sprach: Hebe deine Augen, und siehe, alle Böcke, die auf die Herde springen, sind sprenklig, gefleckt und bunt; denn ich habe alles gesehen, was dir Laban tut. ¹³Ich bin der Gott zu

جَلَعَا.²⁶ وَقَالَ لَبَانُ لِيَعْقُوبَ، مَاذَا قَعَلْتَ، وَقَدْ حَدَّثْتَ قَلْبِي، وَسُقِفْتَ بَنَاتِي كَسَبَاتَا السَّيْفِ.²⁷ لِمَاذَا هَرَبْتَ خُفِيَةً وَحَدَّعْتَنِي وَلَمْ تُخْبِرْنِي حَتَّى أَشْبِعَكَ بِالْفَرْحِ وَالْأَعَانِي، بِالذُّفِّ وَالْعُودِ،²⁸ وَلَمْ تَدْعِنِي أَقْبُلْ بَنِيَّ وَبَنَاتِي. الْآنَ يَبَاوَةُ قَعَلْتَ.²⁹ فِي قُدْرَةِ يَدِي أَنْ أَصْنَعَ بِكُمْ سَرًّا، وَلَكِنْ إِلَهَ أَبِيكُمْ كَلَمَنِي الْبَارِحَةَ قَانِلًا، اخْتَرْتُ مِنْ أَنْ تُكَلِّمَ يَعْقُوبَ بِخَيْرٍ أَوْ شَرٍّ.³⁰ وَالْآنَ أَنْتَ دَهَبْتَ لِأَنَّكَ قَدْ اسْتَفْتَيْتَ إِلَى بَيْتِ أَبِيكَ، وَلَكِنْ لِمَاذَا سَرَفْتَ إِلَهِي. فَأَجَابَ يَعْقُوبُ، إِنِّي خِفْتُ لَأَنِّي قُلْتُ لَعَلَّكَ تَغْتَصِبُ ابْنَتِيكَ مِنِّي.³² الَّذِي تَجِدُ إِلَهَكَ مَعَهُ لَا يَعِيشُ. فُذَامَ إِخْوَتِنَا انْظُرْ مَاذَا مَعِيَ وَحُذْهُ لِنَفْسِكَ. وَلَمْ يَكُنْ يَعْقُوبُ يَعْلَمُ أَنَّ رَاحِيلَ سَرَقَتْهَا.³³ فَدَخَلَ لَبَانُ خِبَاءَ يَعْقُوبَ وَخِبَاءَ لَيْئَةَ وَخِبَاءَ الْجَارِيَتَيْنِ وَلَمْ يَجِدْ. وَخَرَجَ مِنْ خِبَاءِ لَيْئَةَ وَدَخَلَ خِبَاءَ رَاحِيلَ.³⁴ وَكَانَتْ رَاحِيلُ قَدْ أَخَذَتْ الْأَصْنَامَ وَوَضَعَتْهَا فِي حِجَاجَةِ الْجَمَلِ وَجَلَسَتْ عَلَيْهَا. فَجَسَّ لَبَانُ كُلَّ الْخِبَاءِ وَلَمْ يَجِدْ.³⁵ وَقَالَتْ لِأُيُوبَ، لَا يَغْتَبِطُ سَيِّدِي أَنِّي لَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُومَ أَمَامَكَ لِأَنَّ عَلَيَّ عَادَةَ النَّسَاءِ. فَفَتَشَ وَلَمْ يَجِدِ الْأَصْنَامَ.³⁶ فَاعْتَاطَ يَعْقُوبُ وَخَاصَمَ لَبَانَ. وَقَالَ يَعْقُوبُ لِللَّبَانِ، مَا جُرْمِي. مَا خَطِيئَتِي حَتَّى حَمَيْتَ وَرَائِي. إِنَّكَ جَسَسْتَ جَمِيعَ أَثَانِي. مَاذَا وَجَدْتَ مِنْ جَمِيعِ أَثَانِ بَنَتِكَ. صَعَّهُ هَهُنَا فُذَامَ إِخْوَتِي وَإِخْوَتِكَ. فَلْيُبْصِفُوا بَيْنَنَا الْإِثْنَيْنِ.³⁸ الْآنَ عِشْرِينَ سَنَةً أَنَا مَعَكَ. نِعَاجُكَ وَعِئَارُكَ لَمْ تُسْقِطْ. وَكِبَاشُ عَتَمِكَ لَمْ أَكُلْ. فَرِسَةً لَمْ أَحْضِرْ إِلَيْكَ. أَنَا كُنْتُ أَحْسَرُهَا. مِنْ يَدِي كُنْتُ تَطْلُبُهَا. مَهْشُرُوقَةُ النَّهَارِ أَفِي مَسْرُوقَةِ اللَّيْلِ.⁴⁰ كُنْتُ فِي النَّهَارِ بِأَكْلِي الْحَرْ وَفِي اللَّيْلِ الْخَلِيدُ، وَطَارَ تَوْمِي مِنْ عَيْنِي.⁴¹ الْآنَ لِي عِشْرُونَ سَنَةً فِي بَيْتِكَ. حَدَمْتُكَ أَرْبَعَ عَشْرَةَ سَنَةً بِابْنَتِكَ، وَسِتَّ سِنِينَ يَغْتَمُكَ. وَقَدْ عَيَّرْتَ أُخْرَتِي عَشْرَ مَرَّاتٍ.⁴² لَوْلَا أَنَّ إِلَهَ أَبِي إِبرَاهِيمَ وَهَيْئَةَ إِسْحَاقَ كَانَ مَعِيَ، لَكُنْتُ الْآنَ قَدْ صَرَفْتَنِي فَارِعًا. قَدْ تَطَرَّ اللَّهُ مَشَقَّتِي وَتَعَبَ يَدِي، فَوَبَّخَكَ الْبَارِحَةَ. فَأَجَابَ لَبَانُ، الْبَتَّاءُ بَنَاتِي وَالْبُتُونُ بَنِيَّ وَالْعَتَمُ عَتَمِي، وَكُلُّ مَا أَنْتَ تَرَى فَهُوَ لِي. قَبَاتِي مَاذَا أَصْنَعُ بِهِنَّ الْيَوْمَ أَوْ بِأَوْلَادِهِنَّ الَّذِينَ وَلَدْنَ.⁴⁴ فَالآنَ هَلُمَّ نَقْطَعْ عَهْدًا أَنَا وَأَنْتَ، فَيَكُونُ شَاهِدًا بَيْنِي وَبَيْنِكَ.⁴⁵ فَأَخَذَ يَعْقُوبُ حَجَرًا وَأَوْقَفَهُ عُمُودًا.⁴⁶ وَقَالَ يَعْقُوبُ لِإِخْوَتِهِ، الْقَطِّعُوا حِجَارَةً. فَأَخَذُوا حِجَارَةً وَعَمِلُوا رُجْمَةً وَأَكَلُوا هُنَاكَ عَلَى الرُّجْمَةِ.⁴⁷ وَدَعَاها لَبَانُ يَجْرُ

Beth-El, da du den Stein gesalbt hast und mir daselbst ein Gelübde getan. Nun mache dich auf und zieh aus diesem Land und zieh wieder in das Land deiner Freundschaft.¹⁴ Da antworteten Rahel und Lea und sprachen zu ihm: Wir haben doch kein Teil noch Erbe mehr in unsers Vaters Hause.¹⁵ Hat er uns doch gehalten wie die Fremden; denn er hat uns verkauft und unsern Lohn verzehrt;¹⁶ darum hat Gott unserm Vater entwandt seinen Reichtum zu uns und unsern Kindern. Alles nun, was Gott dir gesagt hat, das tue.¹⁷ Also machte sich Jakob auf und lud seine Kinder und Weiber auf Kamele¹⁸ und führte weg all sein Vieh und alle seine Habe, die er zu Mesopotamien erworben hatte, daß er käme zu Isaak, seinem Vater, ins Land Kanaan.¹⁹ (Laban aber war gegangen sein Herde zu scheren.) Und Rahel stahl ihres Vaters Götzen.²⁰ Also täuschte Jakob den Laban zu Syrien damit, daß er ihm nicht ansagte, daß er floh.²¹ Also floh er und alles, was sein war, machte sich auf und fuhr über den Strom und richtete sich nach dem Berge Gilead.²² Am dritten Tage ward Laban angesagt, daß Jakob geflohen wäre.²³ Und er nahm seine Brüder zu sich und jagte ihm nach sieben Tagereisen und ereilte ihn auf dem Berge Gilead.²⁴ Aber Gott kam zu Laban, dem Syrer, im Traum des Nachts und sprach zu ihm: Hüte dich, daß du mit Jakob nicht anders redest als freundlich.²⁵ Und Laban nahte zu Jakob. Jakob aber hatte seine Hütte aufgeschlagen auf dem Berge; und Laban mit seinen Brüdern schlug seine Hütte auch auf auf dem Berge Gilead.²⁶ Da sprach Laban zu Jakob: Was hast du getan, daß du

سَهْدُونَ وَأَمَّا يَعْقُوبُ فَدَعَاَهَا جَلْعِيدٌ⁴⁸ وَقَالَ لَابَانُ، هَذِهِ
الرُّجْمَةُ هِيَ شَاهِدَةٌ بَيْنِي وَبَيْنَكَ الْيَوْمَ. لِدَلِكِ دُعِيَ
اسْمُهَا جَلْعِيدٌ⁴⁹ وَ الْمِصْقَاةَ لِأَنَّهُ قَالَ، لِيُرَاقِبِ الرَّبُّ بَيْنِي
وَبَيْنَكَ حَيْثَمَا تَتَوَارَى بَعْضُنَا عَنْ بَعْضٍ. إِنَّكَ لَا تَذِلُّ بَنَاتِي،
وَلَا تَأْخُذُ نِسَاءً عَلَى بَنَاتِي. لَيْسَ إِنْسَانٌ مَعَنَا. أَنْظُرْ. أَلَلَّهُ
شَاهِدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكَ.⁵¹ وَقَالَ لَابَانُ لِيَعْقُوبَ، هُوَذَا هَذِهِ
الرُّجْمَةُ، وَهُوَذَا الْعَمُودُ الَّذِي وَضَعْتُ بَيْنِي
وَبَيْنَكَ.⁵² شَاهِدَةٌ هَذِهِ الرُّجْمَةُ وَشَاهِدُ الْعَمُودِ أَنِّي لَا
أَتَجَاوِزُ هَذِهِ الرُّجْمَةَ إِلَيْكَ وَأَنَّكَ لَا تَتَجَاوِزُ هَذِهِ الرُّجْمَةَ
وَهَذَا الْعَمُودَ إِلَى الشَّرِّ.⁵³ إِلَهُ إِبْرَاهِيمَ وَآلِهَةُ تَاخُورَ، آلهَةُ
أَبِيهِمَا، يَقْضُونَ بَيْنَنَا. وَخَلَفَ يَعْقُوبُ بِهَيْبَةٍ أَبِيهِ
إِسْحَاقَ.⁵⁴ وَدَبِحَ يَعْقُوبُ ذَبِيحَةً فِي الْجَبَلِ وَدَعَا إِخْوَتَهُ
لِيَأْكُلُوا طَعَامًا. فَأَكَلُوا طَعَامًا وَبَاتُوا فِي الْجَبَلِ.⁵⁵ ثُمَّ بَكَرَ
لَابَانُ صَبَاحًا وَقَبِلَ بَنِيهِ وَبَنَاتِهِ وَبَارَكَهُمْ وَمَضَى. وَرَجَعَ
لَابَانُ إِلَى مَكَانِهِ.

mich getäuscht hast und hast meine Töchter entführt, als wenn sie durchs Schwert gefangen wären?²⁷ Warum bist du heimlich geflohen und hast dich weggestohlen und hast mir's nicht angesagt, daß ich dich hätte geleitet mit Freuden, mit Singen mit Pauken und Harfen?²⁸ Und hast mich nicht lassen meine Kinder und Töchter küssen? Nun, du hast töricht getan.²⁹ Und ich hätte wohl so viel Macht, daß ich euch könnte Übles tun; aber eures Vaters Gott hat gestern zu mir gesagt: Hüte dich, daß du mit Jakob nicht anders als freundlich redest.³⁰ Und weil du denn ja wolltest ziehen und sehntest dich so sehr nach deines Vaters Hause, warum hast du mir meine Götter gestohlen?³¹ Jakob antwortete und sprach zu Laban: Ich fürchtete mich und dachte, du würdest deine Töchter von mir reißen.³² Bei welchem du aber deine Götter findest, der sterbe hier vor unsern Brüdern. Suche das Deine bei mir und nimm's hin. Jakob wußte aber nicht, daß sie Rahel gestohlen hatte.³³ Da ging Laban in die Hütten Jakobs und Leas und der beiden Mägde, und fand nichts; und ging aus der Hütte Leas in die Hütte Rahels.³⁴ Da nahm Rahel die Götzen und legte sie unter den Kamelsattel und setzte sich darauf. Laban aber betastete die ganze Hütte und fand nichts.³⁵ Da sprach sie zu ihrem Vater: Mein Herr, zürne mir nicht, denn ich kann nicht aufstehen vor dir, denn es geht mir nach der Frauen Weise. Also fand er die Götzen nicht, wie sehr er suchte.³⁶ Und Jakob ward zornig und schalt Laban und sprach zu ihm: Was habe ich mißgehandelt oder gesündigt,

daß du so auf mich erhitzt bist?³⁷ Du hast allen meinen Hausrat betastet. Was hast du von meinem Hausrat gefunden? Lege das dar vor meinen und deinen Brüdern, daß sie zwischen uns beiden richten.³⁸ Diese zwanzig Jahre bin ich bei dir gewesen, deine Schafe und Ziegen sind nicht unfruchtbar gewesen; die Widder deiner Herde habe ich nie gegessen;³⁹ was die Tiere zerrissen, brachte ich dir nicht, ich mußte es bezahlen; du fordertest es von meiner Hand, es mochte mir des Tages oder des Nachts gestohlen sein.⁴⁰ Des Tages verschmachtete ich vor Hitze und des Nachts vor Frost, und kam kein Schlaf in meine Augen.⁴¹ Also habe ich diese zwanzig Jahre in deinem Hause gedient, vierzehn um deine Töchter und sechs um deine Herde, und du hast mir meinen Lohn zehnmal verändert.⁴² Wo nicht der Gott meines Vaters, der Gott Abrahams und die Furcht Isaaks, auf meiner Seite gewesen wäre, du hättest mich leer lassen ziehen. Aber Gott hat mein Elend und meine Mühe angesehen und hat dich gestern gestraft.⁴³ Laban antwortete und sprach zu Jakob: Die Töchter sind meine Töchter, und die Kinder sind meine Kinder, und die Herden sind meine Herden, und alles, was du siehst, ist mein. Was kann ich meinen Töchtern heute oder ihren Kindern tun, die sie geboren haben?⁴⁴ So komm nun und laß uns einen Bund machen, ich und du, der ein Zeugnis sei zwischen mir und dir.⁴⁵ Da nahm Jakob einen Stein und richtete ihn auf zu einem Mal.⁴⁶ und sprach zu seinen Brüdern: Leset Steine auf! Und sie nahmen Steine und machten einen Haufen

und aßen auf dem Haufen.⁴⁷ Und Laban hieß ihn Jegar-Sahadutha; Jakob aber hieß ihn Gilead.⁴⁸ Da sprach Laban: Der Haufe sei heute Zeuge zwischen mir und dir (daher heißt man ihn Gilead)⁴⁹ und sei eine Warte; denn er sprach: Der HERR sehe darein zwischen mir und dir, wenn wir voneinander kommen,⁵⁰ wo du meine Töchter bedrückst oder andere Weiber dazunimmst über meine Töchter. Es ist kein Mensch hier mit uns; siehe aber, Gott ist der Zeuge zwischen mir und dir.⁵¹ Und Laban sprach weiter zu Jakob: Siehe, das ist der Haufe, und das ist das Mal, das ich aufgerichtet habe zwischen mir und dir.⁵² Derselbe Haufe sei Zeuge, und das Mal sei auch Zeuge, wenn ich herüberfahre zu dir oder du herüberfährst zu mir über diesen Haufen und dies Mal, zu beschädigen.⁵³ Der Gott Abrahams und der Gott Nahors, der Gott ihres Vaters sei Richter zwischen uns.⁵⁴ Und Jakob schwur ihm bei der Furcht seines Vaters Isaak. Und Jakob opferte auf dem Berge und lud seine Brüder zum Essen. Und da sie gegessen hatten, blieben sie auf dem Berge über Nacht.⁵⁵ 32:1 Des Morgens aber stand Laban früh auf, küßte seine Kinder und Töchter und segnete sie und zog hin und kam wieder an seinen Ort.